

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Prologvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

S O L I L O Q V I V M

A N I M Æ .

P R O L O G V S .

1. **C**onfolationis gratia, aliquas sententias deuotas in vnum coaceruavi libellum, quem meo pectori charius committere volui; & quasi quoddam deletabile pratum, varijs arboribus confitū, pulchriq; venustum floribus habere disposui; Vbi ad legēdum speculandumq; optabiles materias tempore necessitudinis, pro fouendis animis tædio vel mœrore oblectis, quandoque introirem. Vt autem lucidè & promptè inuenirem, sub qua arbore requiescerem; vel quis ad legendum flos gratior esset, singula capitulorum loca rubricatis titulis præfulgere feci. Vario etiam sermonum genere, nunc loquens, nunc disputās, nunc orans, nunc colloquens; nunc in propria persona, nūc in peregrina; placido stylo textum præsentem circumflexi.

2. Rogo ergo, nemo legentium indignans moueatur super scribentis manum, quia sibi taliter confabulari placuit. Ignoscat quoque incompositioni & facilitati dictaminis, pensans quod Deo non artificiosa, sed simplicia & pura magis redolent. Quòd si forrè vspiā sensus aut minùs integer aut minùs clarus apparuerit, super his piū flagito correctorem; denunciāns ei si quid ineptum inuenerit, ex inaduertentia potius quam ex proposito, id mihi prouisse. Adhuc, quia humana iudicia (quamuis probabilia) falli possunt; ad te omnipotēs Deus & Pater luminum, supplex discipulus recurro, & istud soliloquiū tibi repræsentō; vt tu digna approbes, vitiosa improbes; mihiq; vel alteri fideli seruo rectius serenanda, quæ displicent, insinues.

3. Precor itemq; Pater sancte, largire mihi exiguo mancipio tuo, tempus & horam commorandi in vber-

Oratio pro impetranda animi tranquillitate ad capiendas scripturas.

rimis

rimis pascuis scripturarum, quæ meæ charissimæ delicia sunt, & erunt; donec dies æternitatis illucescat, & umbra mortalitatis inclinetur. Subtrahe proinde curas inutiles, amores temporales, passiones noxias, aliasq; causas ab otio concupito me retardantes. Opporet enim liberum esse animum & tranquillum, de intimis & diuinis meditari cupientē. Ideo, vt talem consequi merear, benedictione cælestis dulcedinis tuæ me imbuere digneris & infundere; vt tibi ad gloriam, mihi quoque ad qualemcumque loquar consolationis gratiam.

CAPITA HVIVS LIBRI.

D E desiderio anima quærens Deum,	Cap. I.
De districto Dei iudicio.	II.
De dolore & fletu peccatorum.	XII.
De lamentatione temporis & negligentia.	IV.
De breuitate & miseria presentis vitæ.	V.
De anhelatione æternæ vitæ.	VI.
De optatione bonæ mortis.	VII.
De mortuo mundo, cuius vitæ est in Christo.	VIII.
De elongatione à creaturis.	IX.
De contemptu omnium consolationum terrenarum.	X.
De magna dulcedine & consolatione in Deo.	XI.
De unico & summo bono querendo.	XII.
De unione anima cum Deo, & subtractione gratiæ.	XIII.
De tristitia anima, absente dilecti gratiæ.	XIV.
De scrutinio super dilecto, & donis gratiæ eius.	XV.
De benigna protectione dilecti, & sufferentia anima,	XVI.
De responsione dilecti, qua sit ratio recessus sui.	XVII.
De fiducia diuina miserationis.	XVIII.
De desiderio diuinae fruitionis.	XIX.
De gemitu anima ex dilatione gloriæ.	XX.
De memoria cælestis patriæ.	XXI.
De accessu ad sanctum sanctorum Iesum Christum, regem Angelorum.	XXII.
De processu ad salutandum Virginem gloriosam.	XXIII.
De consolatione pijssemæ matris Virginis Mariæ.	XXIV.
De reddendis gratijs, pro acceptis beneficijs.	XXV.
	CAPVT